

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 12.12.2022.
C(2022) 9343 final

ANNEXES 1 to 4

PRILOZI

KOMUNIKACIJI KOMISIJE

Smjernice o državnim potporama za širokopojasne mreže

PRILOG I.

MAPIRANJE NEPOKRETNIH I POKRETNIH PRISTUPNIH MREŽA – PRIMJERI NAJBOLJE PRAKSE IZ ODJELJKA 5.2.2.4.1. OVIH SMJERNICA

1. PODRUČJE PRIMJENE

U ovom se Prilogu navode primjeri najbolje prakse za provedbu mapiranja kako bi se poduprle intervencije državnim potporama za uvođenje nepokretnih i pokretnih pristupnih mreža.

U ovom se Prilogu nastoji pomoći državama članicama da osmisle transparentnu metodologiju za prikupljanje i procjenu informacija o dostupnosti i učinkovitosti mreža.

Ovaj se Prilog temelji na metodologiji razvijenoj u skladu s člankom 22. Direktive (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća¹ i provedbenim smjernicama Tijela europskih regulatora za elektroničke komunikacije (BEREC) o geografskim istraživanjima uvođenja mreža² te ih dopunjuje za potrebe državnih potpora.

Kad je riječ o nepokretnim pristupnim mrežama te pokretnim mrežama i mrežama s fiksnim bežičnim pristupom, u ovom se Prilogu navode primjeri najbolje prakse za:

- (a) kriterije za mapiranje učinkovitosti mreža;
- (b) informacije koje nadležna javna tijela mogu prikupiti kako bi provjerila točnost dostavljenih informacija;
- (c) dodatne informacije o infrastrukturi koje nadležna javna tijela mogu zahtijevati od operatora u određenim situacijama kad je to opravdano za detaljnu procjenu³.

2. MAPIRANJE NEPOKRETNIH PRISTUPNIH MREŽA

2.1. KRITERIJI ZA MAPIRANJE UČINKOVITOSTI NEPOKRETNIH PRISTUPNIH MREŽA

U skladu s točkom (73)(a) ovih Smjernica države članice moraju ocijeniti učinkovitost mreža izraženu barem u smislu brzina preuzimanja i prijenosa koje su krajnjim korisnicima dostupne ili će im biti dostupne u uvjetima u vrijeme vršnog opterećenja.

---

¹ Direktiva (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o Europskom zakoniku elektroničkih komunikacija (SL L 321, 17.12.2018., str. 36.).

² BoR (20) 42 i povezani BoR (21) 82.

³ Te informacije ovisno o slučaju mogu biti podložne povjerljivom postupanju u skladu s nacionalnim pravom.

Uvjeti u vrijeme vršnog opterećenja kako su definirani u točki 19. podtočki (k) ovih Smjernica trebali bi se smatrati uvjetima koji nastaju svaki put kad najmanje 10 % korisnika⁴ istodobno prenosi podatke pri nominalnoj vršnoj stopi⁵ koju operator osigurava svakom od njih, i na početku i na kraju lanca, što odgovara uobičajenoj definiciji omjera potkapacitiranosti⁶.

2.2. INFORMACIJE ZA POTREBE PROVJERE

Kako bi se smanjile mogućnosti za oportunističko ponašanje dionika i osiguralo da su dostavljene informacije dovoljne, dosljedne i pouzdane radi izbjegavanja kašnjenja u pružanju usluga na ciljnom području, nadležna javna tijela koja provode mapiranje mogu od dionika zatražiti da za potrebe provjere dostave dodatne informacije o svojim mrežama.

Nadležna javna tijela od dionika mogu zahtijevati da dostave potpuni opis metodologije koju su koristili za izračun svoje ostvarive učinkovitosti, uključujući, ali ne ograničavajući se na sljedeće:

- (a) korištenu tehnologiju pristupne mreže (FTTH, FTTB, ADSL, VDSL, VDSL + vektorski DOCSIS.x itd.), s potpunom specifikacijom odgovarajućeg standarda;
- (b) topologiju mreže (primjerice P2P ili P2MP), uključujući pojednostavnjeni grafikon koji odražava fizički raspored kabela/niti (primjerice, stablasta topologija u GPON-u);
- (c) zagušene veze u topologiji mreže, definirane kao mrežni segmenti s većim statističkim dobitkom multipleksiranja, uključujući jasne informacije o i. omjeru potkapacitiranosti koji se upotrebljava za dimenzioniranje takve veze (primjerice u posredničkoj mreži) ili ii. planiranju kapaciteta za takve zagušene veze. U svakom slučaju, javno tijelo može zahtijevati informacije o statističkoj karakterizaciji ostvarive brzine za krajnjeg korisnika (primjerice prosječna ili tipična brzina ili vjerojatnost postizanja nominalne brzine koja se pruža krajnjem korisniku u bilo kojem trenutku, uz navođenje pretpostavki modela korisnika).

2.3. INFORMACIJE ZA POTREBE DUBINSKE PROVJERE

Nadležna javna tijela mogu zahtijevati od dionika da dostave dodatne informacije o komponentama mreže i njihovim lokacijama za potrebe dubinske provjere, na primjer da preispitaju metodologiju upotrijebljenu za izračun dostavljenog podatka o učinkovitosti.

Nadležna javna tijela stoga od dionika mogu zahtijevati da dostave dodatne informacije o pristupnom dijelu nepokretne mreže, uključujući, ali ne ograničavajući se na sljedeće:

- (a) lokaciju uličnih ormarića i udaljenost ožičenja od uličnog ormarića do kućanstva;
- (b) jasne informacije o izračunima proračuna veze („link budget”) (primjerice o načinu na koji je primljena jačina signala mapirana na brzine prijenosa, upotrijebljene granice proračuna veze itd.). Nadležna javna tijela od operatora mogu zatražiti da

---

⁴ To uključuje i povezane i potencijalne korisnike.

⁵ To je vršna stopa uključena u ugovore krajnjih korisnika.

⁶ Ista mrežna infrastruktura krajnjim korisnicima može pružiti različite razine učinkovitosti, ovisno o tome koliko se korisnika multipleksira u zagušenim vezama i o njihovoj nominalnoj brzini. Učinkovitost ovisi o broju istodobno aktivnih korisnika (koji je veći u uvjetima u vrijeme vršnog opterećenja). Takav „statistički dobitak multipleksiranja” (najmanje 10 %, što znači razina aktivnosti 1:10) ujedno zahtijeva da operatori primjenjuju dovoljno točne modele distribucije korisničkog prometa.

dostave sve primjenjive proračune veze koji se upotrebljavaju za osmišljavanje i dimenzioniranje mrežnih usluga, zajedno s njihovim ključnim parametrima, uključujući opis metodologije koju operator primjenjuje za izradu proračuna veze te obrazloženje.

3. MAPIRANJE POKRETNIH MREŽA I MREŽA S FIKSNIM BEŽIČNIM PRISTUPOM

3.1. KRITERIJI ZA MAPIRANJE UČINKOVITOSTI POKRETNIH MREŽA I MREŽA S FIKSNIM BEŽIČNIM PRISTUPOM

Za potrebe ove metode mapiranja država članica treba zatražiti od dionika da izračunaju učinkovitost svoje mreže uzimajući u obzir sljedeća načela:

- (a) da primijene najbolje sektorske prakse⁷ uzimajući u obzir sve glavne učinke na širenje bežičnog signala⁸;
- (b) da temelje izračun na 95 %-tnoj vjerojatnosti ruba ćelije⁹ da će postići deklariranu učinkovitost, a u svakom slučaju na najmanje 95 %-tnoj vjerojatnosti postizanja deklarirane učinkovitosti u svakoj od točaka mreže, uzimajući u obzir moguće varijacije uvjeta širenja zbog slučajnih učinaka i moguće varijacije među točkama unutar razmatranog područja (na razini adrese ili na razini mreža od najviše 100×100 metara);
- (c) da pretpostave uvjete u vrijeme vršnog opterećenja kako slijedi:
  - (i) za pokretne mreže, nazivno opterećenje ćelija¹⁰ koje nije manje od 50 % ili više ako su uvjeti prometa u vrijeme vršnog opterećenja znatno viši;
  - (ii) za mreže s fiksnim bežičnim pristupom, za određivanje odgovarajućeg opterećenja ćelija za potrebe izračuna treba upotrijebiti očekivane realne uvjete prometa u vrijeme vršnog opterećenja¹¹;
- (d) da dostave informacije o učinkovitosti po krajnjem korisniku i na temelju vanjskih antena. Ako prijamnu antenu dijeli više krajnjih korisnika, trebalo bi smatrati da je ukupna učinkovitost mreže ravnomjerno raspodijeljena među krajnjim korisnicima¹²;

⁷ Najbolje sektorske prakse znači parametri modeliranja, alati, planiranje i granice pogrešaka koje su uobičajene u planiranju bežičnih komunikacijskih sustava i poslovanja, a koje stručnjaci iz tog područja mogu smatrati dovoljno vjerodostojnima i točnima za potrebe provjere metodologije.

⁸ Kao što su teren, zgrada i smetnje pri predviđanju primljene jačine signala.

⁹ „Vjerojatnost ruba ćelije” znači vjerojatnost da će minimalna učinkovitost biti postignuta na krajnjem rubu područja pokrivenosti (najveća deklarirana udaljenost pokrivenosti na razmatranom području). Izračun se mora temeljiti na realnim simulacijama širenja, proračunima veza i dostatnim granicama.

¹⁰ „Opterećenje ćelije” znači prosječni postotak resursa bazne postaje koje krajnji korisnici upotrebljavaju za određenu uslugu.

¹¹ Ako se ne upotrebljava procjena vršnog prometa, trebalo bi upotrijebiti nazivno 90 %-tno opterećenje ćelija za fiksni bežični pristup. Veće opterećenje ćelija za fiksni bežični pristup (u usporedbi s pokretnim mrežama) odražava očekivane različite obrasce upotrebe, što dovodi do većeg natjecanja za korištenje zajedničkih resursa bazne postaje koja opslužuje te mreže.

¹² U fiksnom bežičnom pristupu do toga može doći ako zgrada s više stanova ima zajedničku krovnu antenu.

- (e) da dostave informacije o učinkovitosti po tehnologiji i radnoj frekvenciji u slučaju pokrivenosti s više tehnologija¹³ i različitih frekvencija¹⁴, uzimajući u obzir širinu pojasa koja je stvarno dostupna po frekvenciji. Ako se koriste nelicencirane frekvencije, to mora biti jasno navedeno.

Pri dostavljanju informacija tijelu koje podnosi zahtjev operatori bi posebno trebali uzeti u obzir sljedeće:

- (a) vrstu¹⁵ posredničke mreže i njezin kapacitet za svaku baznu postaju¹⁶;
- (b) za mreže s fiksnim bežičnim pristupom, broj objekata kojima se pruža usluga i onih kojima je dostupna mogućnost pristupa u svakoj izračunanoj mreži.

3.2. INFORMACIJE ZA POTREBE PROVJERE

Kako bi se ograničili rizici od oportunističkog ponašanja dionika i osiguralo da su dostavljene informacije dovoljne, dosljedne i pouzdane te radi izbjegavanja kašnjenja u pružanju usluga na ciljnom području, nadležna javna tijela koja provode mapiranje mogu od dionika zatražiti da za potrebe provjere dostave dodatne informacije.

Nadležna javna tijela stoga mogu od dionika zatražiti da dostave potpuni opis metodologije koju su koristili za izradu svojih karti pokrivenosti, uključujući, ali ne ograničavajući se na sljedeće:

- (a) modele širenja i ključne parametre za simulaciju širenja;
- (b) opće informacije o mrežnim komponentama, a posebno o antenama (primjerice prijenosna snaga, MIMO, lokacije antena);
- (c) ključne informacije o izračunima proračuna veze (način na koji je primljena jačina signala mapirana na brzine prijenosa, upotrijebljene granice proračuna veze itd.). Dionici trebaju dostaviti sve primjenjive proračune veze koji se upotrebljavaju za osmišljavanje i dimenzioniranje mrežnih usluga, kao i njihove ključne parametre, uključujući opis načina na koji je dionik izradio proračun veze i obrazloženje.
- (d) lokaciju baznih stanica;
- (e) karakteristike posredničke mreže.

3.3. INFORMACIJE ZA POTREBE DUBINSKE PROVJERE

Nadležna javna tijela mogu zahtijevati od dionika da dostave dodatne informacije o komponentama mreže i njihovim lokacijama za potrebe dubinske provjere, na primjer da preispitaju metodologiju upotrijebljenu za izračun dostavljenog podatka o učinkovitosti. Nadležna javna tijela stoga od dionika mogu zatražiti da dostave dodatne informacije o svojim mrežama, uključujući, ali ne ograničavajući se na sljedeće:

- (a) broj odašiljača na svakoj lokaciji;

¹³ Tehnologije uključuju: 3G UMTS i HSPA tehnologije; 4G LTE ili napredne LTE tehnologije; 5G tehnologiju, 3GPP izdanje 15, novu radiofrekvencijsku (NR) nesamostalnu tehnologiju (s osnovnom mrežom 4G) ili NR samostalnu tehnologiju (s osnovnom mrežom 5G) i daljnje nadogradnje (kao što je 3GPP izdanje 16). Preporučuje se da javno tijelo prikuplja informacije o korištenim tehnologijama koje se temelje na 3GPP-u (barem o razini pojedinog izdanja 3GPP-a).

¹⁴ Riječ je o razdvajanju frekvencijskih pojaseva ispod 6 GHz i frekvencijskih pojaseva s milimetarskim valovima jer se često upotrebljavaju za različite kategorije usluga.

¹⁵ Svjetlovodna mreža, bakrena Carrier Ethernet mreža, bežična mreža itd.

¹⁶ U slučaju svjetlovodne mreže to se obično može smatrati dovoljnim.

- (b) nadmorsku visinu na kojoj se nalaze takvi odašiljači;
- (c) broj sektora na svakoj baznoj postaji;
- (d) tehnologiju koja se koristi na odašiljačima, uključujući MIMO-tehniku, raspoloživu pojasnu širinu kanala;
- (e) efektivnu izotropno izračenu snagu koju koristi svaki odašiljač.

PRILOG II.

INFORMACIJE KOJE DRŽAVE ČLANICE TREBAJU OBJAVITI U SKLADU S TOČKOM 202. PODTOČKOM (B) OVIH SMJERNICA

Informacije o pojedinačnim dodjelama iz točke 202. podtočke (b) ovih Smjernica uključuju sljedeće¹:

- (a) identitet pojedinačnog korisnika potpore:
  - (i) ime;
  - (ii) identifikacijsku oznaku korisnika potpore;
- (b) vrstu korisnika potpore u vrijeme podnošenja prijave:
  - (i) MSP;
  - (ii) veliko poduzeće;
- (c) regiju u kojoj se korisnik potpore nalazi, na razini NUTS 2 ili nižoj;
- (d) glavni sektor ili djelatnost korisnika potpore za predmetnu potporu, utvrđeno na razini skupine NACE (troznamenasta brojčana oznaka)²;
- (e) element potpore izražen u cijelosti u nacionalnoj valuti. Za programe u obliku porezne olakšice, informacije o iznosima pojedinačnih potpora³ mogu se pružiti u sljedećim rasponima (u milijunima EUR):
  - [0,1–0,5];
  - [0,5–1];
  - [1–2];
  - [2–5];
  - [5–10];
  - [10–30];
  - [30–60];
  - [60–100];
  - [100–250];
  - [250 i više];

---

¹ Uz izuzetak poslovnih tajni i drugih povjerljivih informacija u propisno opravdanim slučajevima i podložno odobrenju Komisije (Komunikacija Komisije o profesionalnim tajnama u odlukama o državnim potporama, C(2003) 4582 (SL C 297, 9.12.2003., str. 6.)).

² Uredba (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Revision 2 te izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3037/90 kao i određenih uredbi EZ-a o posebnim statističkim područjima (SL L 393, 30.12.2006., str. 1.).

³ Iznos koji se objavljuje najveći je dopušteni iznos porezne olakšice, a ne iznos koji se odbija svake godine (npr. u kontekstu poreznog odbitka objavljuje se maksimalni dopušteni iznos poreznog odbitka, a ne stvarni iznos, koji može ovisiti o oporezivim prihodima i svake se godine razlikovati).

- (f) ako se razlikuje od elementa potpore, nominalni iznos potpore, izražen u punom iznosu u nacionalnoj valuti⁴;
- (g) instrument potpore⁵:
  - (i) bespovratna sredstva/subvenciju za kamatne stope/otpis duga;
  - (ii) zajam/povratni predujam/nadoknativa bespovratna sredstva;
  - (iii) jamstvo;
  - (iv) poreznu olakšicu ili porezno izuzeće;
  - (v) rizično financiranje;
  - (vi) ostalo (navesti);
  - (vii) datum dodjele i datum objave;
  - (viii) cilj potpore;
- (h) podatke o davatelju ili davateljima potpore;
- (i) prema potrebi, ime ovlaštenog subjekta i imena odabranih financijskih posrednika;
- (j) upućivanje na mjeru potpore, kako je navedeno u odluci odobrenoj u skladu s ovim Smjernicama.

---

⁴ Bruto ekvivalent bespovratnog sredstva ili, prema potrebi, iznos ulaganja. Za operative potpore može se navesti godišnji iznos potpore po korisniku. Za porezne programe taj se iznos može navesti u rasponima utvrđenima u točki (e) ovog Priloga. Iznos koji se objavljuje najveći je dopušteni iznos porezne olakšice, a ne iznos koji se odbija svake godine (npr. u kontekstu poreznog odbitka objavljuje se maksimalni dopušteni iznos poreznog odbitka, a ne stvarni iznos, koji može ovisiti o oporezivim prihodima i svake se godine razlikovati).

⁵ Ako se potpora dodjeljuje putem više instrumenata potpore, iznos potpore navodi se po instrumentu.

PRILOG III.

INFORMACIJE KOJE DRŽAVE ČLANICE TREBAJU DOSTAVITI U SKLADU S TOČKOM 208. OVIH SMJERNICA

Izvješće iz točke 208. ovih Smjernica mora sadržavati, za relevantno izvještajno razdoblje i za svaki pojedinačni projekt proveden putem mjere potpore odobrene u skladu s ovim Smjericama, sljedeće informacije:

- (a) ime korisnika potpore;
- (b) ukupni trošak (ili procijenjeni ukupni trošak) projekta i prosječni trošak po objektu kojem je dostupna mogućnost pristupa;
- (c) dodijeljeni iznos potpore i rashode za potporu;
- (d) intenzitet potpore;
- (e) izvore javnog financiranja;
- (f) pokrivenost (stopa i broj) broj prije i nakon državne intervencije;
- (g) za projekte kojima se podupire uvođenje širokopojasnih mreža:
  - (i) datum na koji je mreža stavljena u upotrebu;
  - (ii) tehnologiju koja se primjenjuje na mreži financiranoj javnim sredstvima;
  - (iii) brzine prijenosa i preuzimanja usluga koje se pružaju;
  - (iv) ponuđene proizvode za veleprodajni pristup, uključujući uvjete za pristup te cijene odnosno metodologiju za određivanje cijena;
  - (v) proizvode za veleprodajni pristup zatražene na temelju razumne potražnje, prema potrebi, i postupanje s takvim zahtjevima;
  - (vi) broj tražitelja pristupa i pružatelja usluga koji upotrebljavaju proizvode za veleprodajni pristup;
  - (vii) maloprodajne cijene prije i nakon provedbe mjere;
  - (viii) broj objekata kojima je dostupna mogućnost pristupa na temelju infrastrukture financirane javnim sredstvima;
  - (ix) stope upotrebe;
- (h) za projekt kojim se podupire upotreba širokopojasnih usluga, kao što su programi vaučera:
  - (i) trajanje mjere potpore;
  - (ii) vrijednost vaučera;
  - (iii) vrstu prihvatljivih pretplata/usluga, među ostalim u obliku korisničkih uređaja, ožičenja unutar zgrade i/ili priključnih („drop”) kabela unutar privatne domene;
  - (iv) stope upotrebe prije i nakon provedbe mjere te broj krajnjih korisnika koji su iskoristili mjeru potpore (po kategorijama, primjerice pojedinačni krajnji korisnici ili MSP-ovi, te po vrsti pretplate/usluge koja se podupire);
  - (v) broj prihvatljivih pružatelja usluga širokopojasne mreže;

- (vi) broj pružatelja usluga širokopojasne mreže koji su stvarno iskoristili mjeru potpore;
- (vii) razvoj tržišnog položaja operatora prema vrsti pretplata/usluga koje se podupiru, uzimajući u obzir relevantnu infrastrukturu i tehnologije (FTTH, FTTC, DOCSIS, FWA itd.);
- (viii) veleprodajne i maloprodajne cijene prije i nakon provedbe mjere.

PRILOG IV.

TIPIČNE INTERVENCIJE ZA POTPORU ŠIROKOPOJASNOJ MREŽI

Komisija je u svojoj praksi primijetila određene mehanizme financiranja kojima se nekoliko država članica koristi za poticanje uvođenja širokopojasnih mreža, koji obično čine državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora. Sljedeći opis tipičnih intervencijskih modela je ilustrativan i nije iscrpan jer bi javna tijela mogla razviti različite načine podupiranja uvođenja širokopojasnih mreža ili odstupati od opisanih modela iz sljedećih točki.

1. Model financiranja razlike: U okviru modela financiranja razlike¹ države članice² podupiru uvođenje nepokretnih ili pokretnih mreža tako da ulagačima³ u širokopojasne mreže dodjeljuju izravna novčana bespovratna sredstva ili subvencije za projektiranje i izgradnju mreže te upravljanje njome i njezino komercijalno iskorištavanje, uzimajući u obzir relevantne primitke i razumnu dobit. U modelu financiranja razlike razumna dobit određuje se kao stopa povrata na kapital koju bi zahtijevao ulagač, uzimajući u obzir razinu rizika specifičnu za sektor širokopojasnih mreža i vrstu pruženih usluga. Potrebna stopa povrata na kapital obično se utvrđuje na temelju ponderiranog prosječnog troška kapitala (WACC). Pri utvrđivanju što čini razumnu dobit, države članice obično uvode poticajne kriterije koji se posebno odnose na kvalitetu pružene usluge i na povećanje produktivne učinkovitosti. Sve premije povezane s povećanjem produktivne učinkovitosti utvrđuju se na razini koja će omogućiti uravnoteženu raspodjelu ostvarenih dobitaka između ulagača u širokopojasne mreže i države članice ili krajnjih korisnika. U okviru modela financiranja razlike izgrađena infrastruktura obično je u potpunosti u vlasništvu primatelja potpore, koji snosi rizike povezane s izgradnjom nove infrastrukture i privlačenjem dovoljnog broja potrošača.
2. Model potpora u naravi: Države članice podupiru uvođenje nepokretnih ili pokretnih širokopojasnih mreža stavljanjem na raspolaganje postojeće ili novoizgrađene infrastrukture operatorima širokopojasne mreže. Ta potpora može imati različite oblike, pri čemu je najčešći taj da države članice osiguraju pasivnu širokopojasnu infrastrukturu izvođenjem građevinskih radova (na primjer raskopavanjem ceste) ili postavljanjem kanala ili neosvijetljenih niti ili omogućivanjem pristupa postojećoj infrastrukturi (primjerice kanali, stupovi ili tornjevi).
3. Model izravnih ulaganja: Države članice grade nepokretnu ili pokretnu mrežu i njome upravljaju izravno preko odjela javne uprave ili internog operatora⁴. Mreža financirana državnim sredstvima često se koristi kao isključivo veleprodajna mreža dostupna pružateljima širokopojasnih maloprodajnih usluga na nediskriminirajućoj osnovi.
4. Model koncesionara: Države članice financiraju uvođenje nepokretne ili pokretne širokopojasne mreže, koja ostaje u javnom vlasništvu, ali čije će upravljanje biti ponuđeno na temelju natječajnog postupka odabira operatoru elektroničkih komunikacija koji će zatim njome upravljati i komercijalno je iskorištavati. Operator

¹ „Financiranje razlike” općenito se odnosi na razliku između troškova ulaganja i očekivane dobiti.

² To uključuje sva javna tijela.

³ Pojam „ulagači” označava poduzetnike ili operatore širokopojasnih mreža koji ulažu u izgradnju i uvođenje širokopojasne infrastrukture.

⁴ Odluka Komisije C(2011) 7285 final od 19. listopada 2011., predmet N 330/2010 – Francuska – Programme national „Très Haut Débit” – Volet B (SL C 364, 14.12.2011., str. 2.), koji je obuhvaćao različite oblike intervencija, među ostalim one u kojima „collectivités territoriales” (lokalne i regionalne jedinice) mogu samostalno upravljati vlastitim širokopojasnim mrežama.

koji upravlja širokopojasnom mrežom može pružati samo veleprodajne usluge ili, alternativno, i veleprodajne i maloprodajne usluge.